Nro. 216.

# DZIENNIK
## PATRYOTYCZNYCH POLITYKOW W LWOWIE.

Dnia 18go Grudnia 1794.

## Gazety CCX.

### ANGLIA.

Jak tylko Lord *Howe* dnia 8: Listopada się dowiedział o ſtracie okrętu liniowego *Alexander* zaraz wprawdzie wyſzedł na morze z 21. liniowemi okrętami; nie było atoli w *Londynie* aż do 14. dnia żadney o nim dalſzey wiadomości.

Smutek powzięty z ſtraty tego okrętu ukoiony był poniekąd wiadomością nadeſzłą, że flotta z morza śrzodziemnego i z *Gibraltaru* wyſzła, do portów *Angielſkich* ſzczęśliwie przybyła.

Dywizya Wice-Admirała *Cosby*, która ią konwoiowała dnia 12. przy *St. Helens* wrzuciła kotwice. Dnia 13. Miniſtrowie odprawili długą konferencyę, którey wypadek poſłano do *Winder* do Króla. Od tego czaſu w *Londynie* coraz bardziey o pokoiu panuią wieści.

Po 9. dniowém odłożeniu dnia 17. Liſtopada zaczęła ſię inkwizycya oſkarżonych oſòb o zdradę oyczyzny, a tak przyſzła teraz koley na P. *Horne Tooke*. I ten obrał JP. Erſkine za Adwokata, ſam iednak bronił ſiebie iako człowiek uczony, i doświadczenie maiący tak, że Adwokat iego był tylko zaſtępuiący mieyſce Radzcy w okolicznościach prawnych. Nayprzod domagał ſię o pozwolenie, aby ſiedział przy ſtole z właſnym Adwokatem, nie zaś, aby ſtał przed kratkami tak, iak inni oſkarżeni ſtać zwykli.

„Ponieważ mówił, chcą całe dzieie życia moiego brać za przedrzut Proceſſu,

cessu, dla tego nie mógłem w przód mojego Adwokata o wszystkiem informować, o czém mówa zayść może, ani mógłem pierwey względem wszystkiego prosić o iego zdanie. Będę więc musiał pewnie w ciągu Processu często prosić rady od niego, co nie może zawsze stać się głośno. Wolność bawienia się tu z Adwokatem nie mało skròci inkwizycyę na czem i mnie, i sędziom, i przysięgłym wiele zależy. Bo ieżeli inkwizycya z P. *Hardy* na tém mieyscu trwała przez 200. godzin, to podług proporcyi inkwizycya moia bez porownania dłużey trwać będzie. Na koniec stan mego zdrowia iest taki, żebym tu przed kratkami żadną miarą wytrzymać nie mógł. Domagam się więc na mocy prawa, aby mi było dozwolono przy stole z moim Adwokatém siedzieć. „

Sędzia naywyższy mniemał, że to domaganie się iest nadzwyczayném, i że na mocy prawa na to zezwolić nie można, inaczey bowiem wszyscy, ktòrzy przed tém byli w podobnym przypadku o niesłuszność by Sędziów obwiniać mogli. „ WMćPana mòwił, Adwokat miał podług praw naszych wolne do WMćPana przyiście, mógłeś WMćPan z nim mó-

mówić o wſzyſtkiem, więcey WMćPan nie możeſz na mocy prawa ſię domagać. Coby WMćPanu w tey mierze, ieżeli ſądziſz, że od tego obrona życia WMćPana zawiſła, przez pobłażanie pozwolić można, to ieſt: rzecz inſza, a o tem chcę ſpytać ſię o zdanie tu przytomnych Sędziów. „

Na to *Horne Tooke*: „ Gdybym ia był Sędzią, nie poſtałoby w mych uſtach to ſłowo *pobłażanie*. Sędzia ſprawiedliwym koniecznie bydź powinien w każdym razie. Rozumieſz mię WMćPan Mylordzie! ia nie chcę urazać WMćPana wſzak mym naywiękſzym intereſſem, tu mieć za przyiaciela świat cały, ale gdybym ſię czego, iako *pobłażenia* domagał, domagałbym ſię tego, na coby śmy WMćPan. iako Sedzia zezwolić nie mógł. To czego ſię domagam gruntuie ſię na prawie, ponieważ inaczey nie mogę mey obrony czynić.

Stan bowiem zdrowia moiego ieſt taki, żegdybym tak iak móy poprzednik *Hardy* tu przez 9. godzin przed kratkami ſtać miał, umarłbym zepewne przed upłynieniem tego czaſu. Jeżeli mnie więc nie

niechcą zezwolić na to, czego ſię domagam, to zapewne Przyſięźni uwolnieni będą od fatygi w daniu wyroku; pierwey bowiem za nim do tego przyiść będzie mogło, i za nim będzie mogła naſtąpić moia obrona, tu będę muſiał zakończyć życie. „

Stan zdrowia WMćPana, odpowiedział Sędzia naywyżſzy, może bydź zaſadą pobłażenia. „ Na to *Horne Tooke.* Powiedziałem iuż doſyć, co trzymam o *pobłażeniu* Sędziego, ieśliby na moie domaganie ſię pod tytułem prawa zezwolić nie chciano, wtedy gotów ieſtem drogą prawną ſłuſzność okazać tegoż.

Jeżeli chceſz WMćPan, mòwił Sędzia naywyżſzy użyć tey drogi więc okaz WMćPan ſwe zaſady w przód, za nim mych Wſpòł-Sędiów o ich zdanie ſię zapytam. „ *Horne Tooke.* „Ponieważ iak uważam WMćPan ſkłoniony ieſteś do zezwolenia na me domaganie ſię; dla tego poczytuię za ſtratę czaſu przez to przedłużać mòy Proceſs, ieżeli otrzymam rzecz ſamą, nie chcę dać z ſiebie pozoru, iakbym chciał o ſłowa roſpoczynać kłutnie. Przez moie oświadczenie ſię chcę

chcę tylko okazać, że się nie wzdrygam żadnego nawet prawnego roztrząsania żądań moich. „

Sędzia naywyższy mówił potém z kilka minut z innymi, i oświadczył Panu *Horne Tooke*: iż dla szczegolnieyszych okoliczności iego zdrowia na to mu zezwalaią, czego zdrowie innych nie wymagało bynaymniey.

Na to oskarżony: „ Dziękuię WMćP. za to *Mylordzie*! dla słabego moiego zdrowia. „ W tedy z 228. przysięźnych 12. obrać miano. Lecz nie więcey iak 9. się zostało, wielu bowiem wymawiało się swém zdrowiem, przeciwko wielom innym czynił zarzuty Adwokat *Erskine*, 35. oddalił bez przywiedzenia nawet przyczyn. Ze zaś prawo nie pozwala excypować więcey bez przyczyny iak 35; Instygator zaś Jeneralny odrzucić może tylu, ilu mu się podoba bez żadney przyczyny, owóż tu wydarzył się był rzadki przypadek, że z całey liczby 228 nie zostało się więcey iak 9, z ktorych obie strony były kontente. P. *Erskine* więc okazywał, iak iest rzeczą niesłuszną, że w sprawie gardłowey oskarżony tylko 35., a Instygator Jeneralny ile chce przysięźnych odrzucić może, że żadea

dną miarą nie można ſię domagać, aby oſkarżony z 35. przyſięgłych odrzuconych przez ſiebie nie bez przyczyny bynaymniey kilku znowu miał przypuścić, i tymże los życia ſwego powierzyć. Przeciwnie zaś Jeneralny Inſtygator z więkſzey nierównie liczby odrzuconych od ſiebie bez żadney przyczyny może na 3. zezwolić dla dopełnienia potrzebney liczby 12., w czem z ſtrony Korony nie podpada ſię ani w dzieſiątey części takiemu niebeſpieczeńſtwu, iakiemuby podpadał oſkarżony, gdyby z oſób 35. podeyrzanych przeciw własnemu przekonaniu 3. miał przyiąć za ſwych Sędziów. Na to tedy muſiał zezwolić Jeneralny Inſtygator, a tak liczba 12, dopełniona zoſtała, Między tymi był 1. młynarz, i 2. piwowarów.

## NIDERLAND.

Konwencya Narodowa *Francuzka* przyięła do ſwego grona Deputowanych *Flandryi*, *Brabancyi*, *i Leodyum*, a te Prowincye podzieliła naſtępuiącym ſpoſobem; *Brabancya* dzieli ſię na 4. Dyſtrykty, których ſtolicą ſą miaſta: *Bruxella*, *Lowanium*, *Antwerpia*, *i Nivelles*. *Tirlemont*, *i Mechlin* ſą oddzielone,

ne, i maią właſne Dyſtrykty. *Flandrya* dzieli ſię na 7. Dyſtryktów, *Gent*, *Brügges*, *Oſtenda*, *Nieuport*, *Dixmude*, *Cortryck*, *Oudenarde*, ſą tych miaſtami głównemi. *Hennegau* podzielone ieſt na 3. Dyſtrykty, *Mons*, *Ath*, i *Bineb*. Dyſtrykt *Namurſki* zawiera *Charleroi* i okolicę tych obudwóch miaſt. Dyſtrykt *Leodyiſki* całe biſkupſtwo w ſobie zamyka.

Przez proklamacyę wydaną w *Bruxelli* nakazano Magiſtratòm miaſt głównych ten podział ogłoſić.

Wſzyſtkie oſoby, które były w ſłużbie *Ceſarſkiey*, i Xięcia Biſkupa *Leodyiſkiego* ſą odprawione, a na ich mieyſce uſtanowiono inne.

Sąd rewolucyiny w Departamencie *Leodyiſkim* dnia 8. Liſtopada otworzył Seſſye ſwoie w pałacu niegdyś Xięcia Biſkupa.

Dnia 10. Liſtopada były w *Dornick*, *Ath*, i *Engbien* nieiakie poruſzenia. W *Dornick* przyczyną tego bydź miało kilku zakonników *Auguſtyanòm*. Zaraz tąm poſłano 1. batalion woyſka dla przywrócenia ſpokoyności, areſztowano wſpomnionych zakonników, i natychmiaſt podług praw woyſkowych rozſtrzelano.